

● POLARIS 5

2012

ČASOPIS ORIENTAČNÍCH BĚŽCŮ KLUBU SK ŽABOVŘESKY BRNO / ROČNÍK XIV. / #120



ŽABINY NA PREIKESTOLENU / NOR

Rozhovor: Adam Kazdič, Adam • články: MČR middle, ŽB Morava Seloutky, Pamětice, Akáda Brno, Letní vícedenní závody: CSM, Bečov, GPS, Veteran cup, Panon 0 Days, O-Ringen Halland, Jukola 2012 • Sjíždění Hronu

* * * * *

ÚVOD / Honza

* * * * *

Tak už trochu tradičně, asi podruhé, vychází Polaris uprostřed léta. Když se většina lidí potká na táboře, tak proč by nevyšel, že? Aspoň v září nebude moc tlustý nebo spešl číslo o letních závodech. :-)

Celé zimní snažení vyústilo na vrcholu jara, na Mistrovství České republiky na krátké trati. Běželo se za dost aprílového počasí v Beskydech. Jak už to tam bývá s pořádnými kopci, šutry i hustníky.

V sobotu nás čekal čistý les a plno šutrů, zato v neděli jsme se ponořili lovit medaile do hustníků. Zde se také o nich rozhodovalo. Hlavně Adam ulovil zákeřnou kontrolu dost suverénně a tak si i s chybkou doběhl pro stříbro. Bronzovou medaili ulovila Barča, která si tak mohla spravit chuť po nevydařených nominačkách. Bramborovou medaili získala Káta. Evička, Hanka a Adélka se seřadili v ženách na 7-9 místě a Miloš uzavřel první desítku. Letos tedy žádné zlato... tak třeba na klasice?

No a po vrcholu jara už následoval jen krátký dojezd k létu. Moravská béčka, kde jsme měli ze shromaždiště velký rozhled, mimojiné i na les, kde se běžela krátká. Nějaký ty oblže a nakonec jsme taky jeden uspořádali. Proběhl letní oddíláč. Myslím, že se vydařil, dokonce i oblž jsme za notného povzbuzování Jendy uspořádali a ztracenou kontrolu našli.

No a pak klasické letní závody. Jako obvykle jaro zahajuje Cena střední Moravy. Tady Žabiňáci nejen běželi, ale také pořádali. Kopce nás tu sice nezaskočily, čekali jsme je. Zato vedro se nám snažilo zatlouci do rakve nějaké ty hřebíčky. Odskákali to nakonec jen hasiči, kteří museli dost často přijet s cisternou plné studené vody... jinak hezký začátek jara.

Druhé vícedenní čekaly jen hrstku odvážlivců, kteří vyrazili do západních Čech do Bečova. Tam zase o vodu nebyla nouze. A tak se někteří šli osušit do kina na filmový festival, co se koná v Karlových Varech.

Nakonec nejvíce překvapil Botas, kde člověk očekává to nejhorší počasí, ale letos byla nejaká obrovská průtrž mračen, ani obrovské hitze. Ideální počasí na běhání. Ještě k tomu v pěkných terénech. Miloš zde zkompletoval hatrick (troje vícedenní troje vítězství). Evička sice byla druhé, ale vyhrála v tombole (jako Markéta) hodinky. A pivní vyhrálo BT... jen protože jsme žádnou štafetu nepostavili. :-)

Dalším závodem byla Grand prix Silesia. U velikonočního soustředění si očividně nejvíce odnesla Evička, která vyhrála o neuvěřitelných 25 minut! Hodně dobrý výsledek.

A protože je léto taková okurková sezóna. Tak jsem si pro vás připravil pár, doufám zajímavých, čísel z loňska. Loni vyšlo v Polarisu cca 91 článků od 52 lidí.. Kdo mi uhádne všechny, má u mě velký plus. :-). 24 lidí psalo víc jak jeden článek. Rozhovory byly udělány u 30 lidí. Na to, že je nás v oddílu aktivních něco přes sto, tak dobrý počet, ne?

Někteří možná přemýšlí o O-Ringenu, který se koná příští rok za polárním kruhem... tak Terka poslala pár postřehů z té druhé strany.

Ještě něco? Jo vlastně! Nějak se to tu páruje... :-). Brabík a Janča měli svatbu už v červenci. Pally a Peťa teď na začátku září. Takže jim přeji do společného života, ať to skvěle klope!

Jak jsi přišel na takový účes? Takový netypický na orienták... Nemáš s ním problémy v hustnicích?

No na jedné kalbičce jsem se zmínil, že se mi dredy docela líbí, tak jsem dostal účes k narozeninám. No v hustníku je to peklo, takže se jim snažím vyhýbat. Na příští sezonu je určitě sundám.

Jak se ti líbilo MČR na krátké trati? Ze začátku v štrech, pak v hustnicích...

No vůbec jsem se tam netěšil, protože nemám rád kopce. Ale nakonec se mi líbilo. Semifinále se mi líbilo víc a taky se mi povedlo. Finále už jsem si moc neužil, od začátku jsem tam sázel chyby a dobíhal jsem dost rezignovaně.

Jak se ti dařilo na letních vícedenních? Vlastně jsem tě viděl jen na Botase...

Zajel jsem si ještě na prodloužený sprint do Boskovic v rámci CSM. Na další etapy do Melkova se radši nepřihlásil, a nakonec jsem byl rád protože bylo hrozný vedro. Botas je můj oblíbený závod, kam jezdím skoro každý rok. Skvělý terén a doprovodný program. Nejvíc jsem si užil handicap, kdy jsme skoro celý závod běželi ve čtyřech.

Trénuješ přes prázdniny?

Spíš se připravuju na trénování :-)

Jak se připravuješ na klasiku?

Já už se radši na nic nepřipravuju. Protože kdykoliv jsem si dal nějaký cíl, připravoval se na něj a věřil si, tak to vždycky špatně dopadlo.

A družstva poběží jen A, B... budeš trénovat, aby jsi se třeba do béčka vlezl? ;-)

Tak trénovat určitě budu. Už se těším na společný tréninky, který mi o prázdninách chybí. Ale na družstvech počítám s pořádáním.

Díky za rozhovor

Gratuluji k dvěma bronzovým medailím na akademickém MS. Běželo se v Alicante, kde jsme byli před pár lety na zimním soustředění. Pomohlo k těm medailím také toto soustředění? Pamatoval sis ještě terén?

Děkuji, mám z toho opravdu velkou radost, ne ani tak kvůli tomu výsledku, ale hlavně proto, že se mi podařilo po dlouhé době podat téměř bezchybný výkon na všech závo-

dech, co jsem tam běžel. Že jsem prostě splnil to, co jsem si naplánoval. V terénu, kde jsme byli na soustředění, byly jen štafety a určité mi pomohlo, že jsem znal obecně jak tam ten les vypadá. Samozřejmě jsem si vůbec nepamatoval konkrétní místa, ale měl jsem představu, jak to tam vypadá, což se ale dalo lehce doplnit návštěvou modelu, který byl úplně stejný. Takže možná mi to pomohlo, ale ne asi nějak moc výrazně.

Začnu klasikou. Podle mapy to vypadá na pořádný převýšení. Jak se ti běželo?

Normálně na světových akcích chtějí všichni startovat ke konci, tady tomu bylo naopak, protože zrána nebylo takové vedro jako později. Já jsem naštěstí startoval hodně brzo, takže jsem pociťoval extrémní vedro jen ke konci tratě. Předtím to bylo jen jako když bývají ty extrémní pařáky v Boru :-). Začal jsem tedy celkem zvolna abych nevyžaketil a postupně jsem zrychloval. Neudělal jsem žádnou chybu až do cíle, takže jsem byl spokojený. A když mi pak řekli, že jsem na bedně, nemohl jsem tomu uvěřit. Měl jsem opravdu velkou radost.

Mapa vypadá dost jinak, než jsme zvyklí, asi ti sedla, co?

Možná tak nevypadá, ale byla zmapována celkem po česku, dalo se celkem orientovat i podle porostů. Sedla mi, ale to se na světových akcích stává vždycky, tam je mapa naštěstí vždycky v pořádku.

Po klasice sis musel na krátké trati už věřit na nějakou medaili, ne?

Medaile z klasiky mne opravdu hodně překvapila, to jsem nečekal. Když jsem pak viděl, že krátká je v opravdu hodně těžkém terénu, věřil jsem si, že pokud se mi podaří udělat jen velmi drobné chyby, mělo by to vyjít zase na medaili. To se mi podařilo dodržet a musím se přiznat, že jsem si věřil, že to na medaili dopadne, i když to bylo opravdu velmi těsně a čekat celý závod jestli mne někdo nepředběhne bylo dost o nervy :-)

Celá trať v zeleno-žlutým. To se asi musí běžet jinak než v normálním lese?

Ano, opravdu to bylo úplně o něčem jiném. Kontrola může být za keříkem, takže něco jako běžet rovně na busolu se nedalo vůbec použít. Člověk musel jít od objektu k objektu a v některých místech opravdu pochopit každý zelený či žlutý flíček. Stavitelé naštěstí ale nebyli zabijáci a nedávali zelený flíček uprostřed ničeho. Díky tomu to byl pěkný a těžký závod, který nebyl na náhodu a běželo se tam i rychle.

Jaká panovala vlastně v Alicante teplota? To muselo být dost zabijácké tam běžet v červenci? Když tam bylo takové teplo i v únoru...

Závody naštěstí startovaly vždycky dost brzo, kdy bylo asi jen tak 20 stupňů. Mě se podařilo startovat vždycky brzo, takže jsem se tak hrozně nevařil. Teplota se ale rychle vyhoupla na cca 35, takže i tak jsem si užil chvíle, kdy jsem neviděl do mapy přes pot z čela ...

A ještě gratulace ke stříbru na MČR na krátké! Vlastně ta rozhodující kontrola také byla v hustníku, jako pak krátká ve Španělsku.

Děkuji! Sice to byl taky hustník, ale takový normální český. Stačilo pouze tuto kontrolu nepodcenit a pořádně ji vyčíst z mapy a hlavně ji nabíhat z jasného bodu, což hodně lidí neudělalo. Bohužel je u nás nešvar, že napřed nadáváme na mapu a až pak na sebe. Ta mapa ale byla v těchto místech podle mne naprosto v pořádku.

Poslední otázka: Jak vidíš družstva v „domácím“ lese? Půjde to zase na bednu? ;-)

Ačkoliv by se dalo říct, že MČR je asi pro někoho kdo byl na AMS a ME nedůležité, u mne to tak není. Navíc to klubové - družstva - je pro mne velmi důležité. Je to moment, kdy se všichni semkneme a jsme zase opravdu víc než oddíl. Takže pro to letos zase udělám všechno a budu se snažit podat na družstvech vynikající výkon. A vím, že to tak uděláme všichni, a to je to hlavní. Na jaké místo nás to odfoukne je už druhořadé.

* * * * *
MČR KRÁTKÁ TRATĚ / Evička
* * * * *

Do našich osobních deníčků přibyl po druhém červnovém víkendu další o-zázitek. Všichni o-orientáři se tenkrát sešli na Rusavě, páč modro-žluto-bílá síla z Baťova si tam pro nás připravila mistrovský o-víkend na krátké trati. Starší mapy prostoru slibovaly nemálo vrstevnic, ještě víc kamenných polí a slušnou oblast toho nechutného zeleného. A jak se slibovalo, tak se i stalo. A že prý podle některých byla sobota hezčí než neděle. Za mě oba dny byly orientáckou lahůdkou, i když v sobotním závodě mi dali do ruky mapu nějaké španělské vesnice, tak to nebyl takový cajk jako neděle. Ta už se stala luxusní hustníkovou česačkou. První část tratí nám ale umožnila mrknout se i do kamenného svahu. Takže ve výsledku si přišli na své milovníci hustnáckého i milovníci čistého s kamennou ťukačkou. Počasí supr, jen chlapům někdo zatáhl oblohu, tak možná sem tam některý neviděl tak nějak do mapy. A pořadatelé? Tam asi taky celkem cajk, protože si žádný zádrhel nepamatuju, a co si nepamatuju, to se nestalo. Poslední slovo si vzal na starost tisk a Bědův internetový deníček. Bědovo hodnocení si po pravdě taky zrovna nepamatuju, ale tvrdím, že nevznesl jediného křivého slova a víkend označil jako vydařený. Děkujeme SKOB ZLÍN!

MČR na krátké trati, semifinále 9.6.2012

- D16B: 1. Štičková Anna 25:18; Koporová Lenka DISK; D18A: 1. Chromá Kateřina 23:53; 11. Chroustová Lenka 31:29; D18B: 1. Novotná Markéta 23:28; 12. Tesařová Markéta 30:26; D20A: 1. Hrušková Barbora 28:20; 16. Koporová Petra 34:43; D20B: 1. Kulhavá Šárka 28:04; 14. Jemelíková Denisa 37:26; D21A: 1. Brožková Radka 35:14; 2. Indráková Adélka 37:04; 8. Hlavová Jindra 39:22; 23. Mezníková Lucie 48:28; D21B: 1. Brožková Dana 33:17; 2. Hlavová Hana 36:18; D21C: 1. Topinková Monika 34:11; 6. Kabáthová Eva 37:39; 10. Mádlová Věra 40:48; 15. Palátová Petra 41:44;
H18B: 1. Grundmann Jan 27:44; 22. Jordanov Alexandr 44:12; H20A: 1. Chloupek Adam 27:28; 12. Brlica Pavel 32:39; H21A: 1. Král Vojtěch

35:23; 4. Chromý Adam 37:05; 13. Bialožyt Michal 42:14; 20. Zelinka Jiří 45:14; 22. Kabáth David 46:52; H21B: 1. Kozák Osvald 38:22; 2. Nykodým Miloš 38:28; 13. Zimmermann Jakub 44:50; 20. Stehlík Martin 48:56; H21C: 1. Kodeda Štěpán 37:34; 10. Kazda Adam 41:23; Drábek Jan DISK; Bravený Vít DISK; H21D: 1. Procházka Jan 36:13; 6. Palas Jan 40:05; 8. Bukovac Palo 41:06; 16. Zháňal Jan 45:10; 21. Krajčovič Martin 46:49; 25. Švirák Ondřej 50:10; H35: 1. Vodrážka Ondřej 30:58; 24. Veselý Martin 42:49; 26. Pátek Richard 46:35; T2; 1. Jirka Mikuláš 18:45; 15. Nováková Jana 35:39; T4; 1. Brož Marek 29:43; 6. Brabec Jaroslav 35:56; 35. Jiráčková Jana 49:48; 52. Konig Lukáš 65:42; 58. Stachoňová Barbara 72:50; Jablonovská Lenka DISK;

MČR na krátké trati, finále 10.6.2012

Výsledky: D16C: 1. Kašparová Zuzana 37:14; 17. Koporová Lenka 50:13; D18A: 1. Novotná Markéta 29:52; 4. Chromá Kateřina 34:23; D18B: 1. Kosová Štěpánka 30:59; 3. Tesařová Markéta 31:42; 8. Chroustová Lenka 36:27; D20A: 1. Pavlovcová Petra 31:43; 3. Hrušková Barbora 33:48; D20B: 1. Vozdová Aneta 39:18; 9. Koporová Petra 50:59; Jemelíková Denisa DISK; D21A: 1. Brožková Dana 35:39; 7. Kabáthová Eva 39:49; 8. Hlavová Hana 40:17; 9. Indráková Adélka 40:30; 21. Hlavová Jindra 50:23; D21B: 1. Macinská Jana 41:46; 3. Mádlová Věra 44:14; 11. Palátová Petra 49:39; D21C: 1. Gabrovská Lucie 37:12; 21. Mezníková Lucie 49:42;

H18C: 1. Sklenář Martin 36:00; 8. Jordanov Alexandr 41:37; H20B: 1. Brlica Pavel 31:02; H21A: 1. Kodeda Štěpán 38:44; 2. Chromý Adam 39:50; 10. Nykodým Miloš 41:40; 14. Bukovac Palo 43:09; 16. Palas Jan 43:38; H21B: 1. Suslov Sergej 41:35; 26. Zháňal Jan 54:30; Zimmermann Jakub DISK; Kazda Adam DISK; H21C: 1. Zvěřina Petr 40:43; 11. Stehlík Martin 45:15; 17. Zelinka Jiří 46:17; 28. Krajčovič Martin 54:05; Švirák Ondřej DISK; H21D: 1. Bravený Vít 35:26; 4. Drábek Jan 43:47; H35B: 1. Mašata Roman 34:28; 10. Veselý Martin 46:48; 11. Pátek Richard 56:44; T2; 1. Peterová Jana 28:01; 16. Nováková Jana 47:56; T4; 28:29; 3. Zřídka Veselý Libor 38:21; 7. Brabec Jaroslav 42:37; 23. Jiráčková Jana 58:49; 24. Jablonovská Lenka 59:40;

* * * * *
JUKOLKA / Danáč
* * * * *

Už je to nějaký ten pátek co jsem se domluvil se Stockholmským klubem Täby OK a vyrazil na svou první Jukolu do Tampere. Psal se rok 2008 a já přijel dva týdny před tímhle orientačným svátkem do Täb a běžel testovací závod. Neběžel jsem zrovna dobře, ale pořád jsem cíloval jako jeden z prvních. Doufal jsem, že mě pošlou do prvního týmu, leč nestalo se a já se musel spokojit s rozbíháním druhého týmu. Když jsem tehdy rozklusáný doběhl hodinu před startem k našemu klubovému stanu, vzal si mě trenér stranou a oznámil mi, že má nejkratší úsek v jedničce problémy s nachlazením, že stavbu týmu totálně překopali a že mám jít hned spát, protože nad ránem budu finišo-

vat jedničku. Byla to pro mě tehdy obrovská skutečnost, část trati jsem běžel (opravdu krátkou) s Dmitriy Tsvetkovem, tehdy čerstvým mistrem Evropy na longu a v pytlíku jsem bojoval s Oli Johnsonem, který se později ten rok stal nečekaným mistrem světa ve štafetách. Byla to v devatenácti obrovská zkušenost. Já jako jediný cizinec v týmu jsem měl zajímavé postavení, pozornost i zvláštní péči a já se snažil jí využít. Jak roky postupovaly, běhal jsem ve Švédsku spoustu různých závodů, včetně úspěšného mistrovství Švédska ve štafetách, ale každým rokem zůstával jediný závod, který jsem odběhl vždy – Jukola. Největší orientačkový závod (dle mě i zážitek). Kromě úvodního zážitku jsem viděl už náš jinak průměrný tým i ve vedení, což je jeden z mých největších O-zážitků vůbec.

Letos jsem se na start postavil už popáté a po loňském prohloubeném zážitku z prvního úseku jsem už potřetí finišoval. Za ty roky se leccos změnilo, tak jak tomu bývá v menších švédských klubech, odešlo větší množství talentů do významnějších severských klubů vystřídalo se u nás několik cizinců, ale já zůstal a podmínky se vyjasnily a zlepšily. Na rozdíl od prvního ročníku, kdy jsem čekal s napětím a nakonec (i když to nebylo až tak konečné) jsem měl běžet v druhém týmu, teď jsem já ten první co si řekne úsek a kolem mě se pak začne stavět tým. No nestěžuju si;-).

Přeci jen jsem zvolil finiš, i když jsem se sem dostal vlastně dílem náhody. Švýcarský azyl mi svědčil a byl jsem v zimě ve formě. Při plánování sezony jsem dal Jukolu do závorek s tím, že se zúčastním jen, pokud se nikam nenominuju (MS, AMS), což jsem si absolutně nepřipouštěl. Pak jsem si ale zlomil palec u nohy a sezona se začala vyvíjet zcela jinak, než jsem předpokládal a doufal. Nakonec došlo i na Jukolu.

Letos se závod vracel po šedesáti třech letech zpět do míst toho úplně prvního, k městečku Vantaa v blízkosti letiště Helsinky a přilákal rekordní zájem. V sobotu odpoledne se na start mladšího závodu, Venly (závod čtyřčlenných družstev žen), postavilo rekordních 1266 týmů. Z vítězství se radovala čtveřice norského Haldenu, který rozbíhala naše Venda Klechová. Naším holkám se dařilo střídavě a doběhly na pěkném 43. místě, ač to bylo možná za dané situace lehké zklamání.

Na večer jsem šel spát, ale ještě v našem vojenském stanu uslyšel tradiční startovní výstřel z děla a viděl v dálce dlouhý štrúdl běžců se světly na hlavách. Ano opravdu dlouhý! Po rekordním ženském závodě se zapsal i ten hlavní, sedmičlenný. 1685 týmů mluví za vše.

Ráno (asi o půl čtvrté) se probouzím do krásného polojasného finského rána, snídám, navlíkám dres a přesouvám se do arény. Zjišťuju, že se pohybujeme standardně, okolo 80. místa. Takže zase nic... Přesto to vypadá, že jsme na tom byli hůř a kluci na posledních úsecích docela letí. Získávám informace, a zatímco vedoucí týmy pomalu ukrajují poslední kilometry, vybíhám na svůj 15 km dlouhý úsek. Robban přibíhá ve větší skupince na 74. místě a já se vydám plný síly do lesa. Pořadatelé nás nešetřili a hned k lampionu naordinovali pěkných 1300 m. Už tam skalpuju tak dva tři kluky a pokračuju v solidním tempu. Na začátku mám mnoho kratších postupů a kontroly mě tam padaj jako za mlada. Dobíhám pár kluků, ale nikdo se mnou není schopen držet krok. Držím se v Top 20 na úseku a po nějaké půl hodině dobíhám konečně někoho rychlejšího. Rus běžící za Rasti-Kurikka odbíhá na jednom postupu špatně směrově. To ještě zachytím, ale následně se nestočím dostatečně a ztrácím se. Od té doby se to se mnou začne trochu mlít a já střídám excelentní pasáže s drobnými chybkami. Poslední část trati už nás jen vede co nejrychleji z krásného lesa (částečně v jakémsi národním parku) přes dva přeběhy pole zpět do arény. Posledních 15 minut už jsem nikoho

z mého úseku nezahlédl a stejně ani na přebězích. Bylo jasné, že s tím už nic moc dělat nemůžu, tak jsem mírně zpomalil a soustředil se na několik posledních jednodušších kontrol před cílem. Přebíhám druhé pole a koukám: kontrola na srážku, pak údolíčko a už tam bude sběrka. Na poslední chvíli se rozhodnu obíhat na druhou od konce po cestě. Asi horší, ale jistý náběh, říkám si, ale stejně pár sekund ztrácím hledáním. Srážek není v hustníku moc vidět. Poslední krátký postup a pak bude následovat sběrka. No jdu najisto a jdu trochu doleva, až uvidím pěšinku a od té se odpíchnu. Neměl by být problém, ale místo u kontroly totálně nechápu a ztrácím se. Hledám už minutku a trochu mě chytá nervozita. Už jsem tu moc dlouho, ale pobíhám jen ve stejném místě a nevymyslím nic konstruktivního. Koukám přes údolí do protějšího svahu a snažím se odrazit od tvarů skal, co vidím, ale bez úspěchu. Nakonec neodolám a seběhnu trochu níže do svahu, abych našel kámen. Mám ho. Proč jsem to neudělal hned? No nic stoupám nahoru už na jisto, byl jsem trochu vlevo. Už ji vidím, ale ještě bude trvat pár sekund, než se tam vydrápu. Ale ne je tam Anton Tynong (bývalý juniorský reprezentant Švédska) a veze si další čtyři kluky na hřbetě. Míjím je do protivky a razím tak pět sekund po posledním ze skupiny. Anton tu byl už tak před pětatřiceti sekundami. Začíná hon. Je to už jen pár kroků do cíle, musím zapnout turbo. První borec je lahůdka byl blízko a při krátkém prudkém seběhu zavravorá a skoro předvádí tygra, čímž ztrácí rychlost a já kolem proskočím jak Bambi. Teď mě čeká prudký minutový výběh ke sběrce a pak pětistovka doběhu. Nic neřeším, vidím kluky, jak se derou svahem vzhůru. Ārla vypadá docela ojetě, bohužel Anton a ještě jeden jsou celkem daleko, na ty dva další si věřím. Stoupáme malou šláplou pěšinou na pasece, dotahuju se, ale nejde předbíhat kvůli padlým stromům. Konečně mám dvoustovku před sběrkou, kde to jde. Dostávám se před Ārlu a razím. Předě mnou je nejtěžší úkol – Attunda. Oddíl z Táb přes les, jehož dres oblékal Steve. Poslední roky vychovali pár slušných mladíků a jako týmu jim to, bohužel pro nás, šlape. Tohle je opravdu srdcovka, to nesmí dopustit, aby nás stříhli. První stovka je mírně do kopce, zaberu, jdu na doraz, ale stále mám tak čtyři sekundy odstup. Nabíhám na mostek a borec předě mnou vypadá extra prošíte a sotva padá po prudké rampě dolů. Teď to musím zkusit říkám si. Protáhnu pár kroků a letím bezhlavě dolů z mostu. Povedlo se! Na získanou rychlost už nestačí Attunda zareagovat a já to rvu alá Vašo Budín směr cílová čára. Povedlo se, zachránil jsem Tāby před „potupnou“ prohrou s Attundou a navíc přivádím manšaft na 58. místě – nejlepším umístění od roku 1995, kdy končila „zlatá“ generace, která Tāby dovedla několikrát do první dvacítky. I přes zbytečnou ztrátu dvou pozic panuje obrovská spokojenost, tedy konečně opravdový důvod k oslavám při zpáteční noční cestě trajektem do Stockholmu! Tak příště třeba v padesátce;-)

* * * * *
ŽB MORAVA SELOUTKY / Tomas
* * * * *

Pěkné sobotní ráno zcela ne zamračené a čekaly nás předposlední jarní části závody ŽB Morava v Seloutkách. Na sraz u Bohémy, kde se nás sešlo velice málo, neboť je mistrovství ve sprintu a taky áčka v Kytlici. Po dojezdu na místo nás čekala pěší cesta na shromaždiště přes polní cestu, po které přešli auta ostatních závodníků tak se zvedl velký oblak prachu, jak ta cesta byla vyprahlá a to bylo každých 2 minut to nás doprovázelo celou cestu. Shromaždiště bylo postavené na hrbolaté louce. Místní lesní terén byl blízko vojenského prostoru a byl velice pěkný a pestré prostorové detaily a les je smíšený a dobrá průběžnost. V průběhu dvou dnů bylo krásné počasí, ale když

to na dešť vypadalo tak nepršelo. Ani nebylo moc vedro. To se mi ještě dlouho nestalo na klasické trati, abych na dlouhém postupu na jedničku a na dvojku udělal, výraznou několikaminutovou chybu. Špatně jsem si otočil mapu. Tak jsem běžel úplně někam jinam. A taky další chyby v průběhu celého závodu. Holt neměl jsem tentokrát štěstí. Taky mi trochu neseděla mapa s reliéfem terénu. Prostě jsem někam naběhl a už jsem byl vedle.

Na druhý den na krátkou trať jsme zvolili dopravu kombinací půjčeného soukromého transitu a osobního auta. Zaparkovali jsme mimo doporučení pořadatelů, jelikož nedávali pozor, kam auta parkují. Ale naštěstí se nic nestalo. Chyby jsem dělal stejné jako v sobotu na klasické trati. Tady jsem běžel už podle přibližného azimutu, ale mapa opět neseděla a většinou jsem končil na jiné cestě.

Celkem to byl pěkně vydařené závody a taky organizace, pěkně postavené tratě, což se mi líbilo. Pak za mnou přišel pán a ptá se mi, jestli pojedu letos na cenu střední Moravy a budu to mít s výraznou slevou. A já jsem tím souhlasil. Pak stačilo vyhlásit nejlepší závodníky tohoto závodu, ceny pořadatelé zvolili kuchyňské nádobí pro mladší kategorie. Což byly netradiční ceny. A pak se vydal s úsměvem a na tváři spokojeností vyrazit domů.

* * * * *
AKADA / Máj a
* * * * *

Ačkoliv mám paměť akvariijní rybičky a žádnou zkušenost s psaním článků do prestižních časopisů, byl mi svěřen úkol nastínit a krásnými slovy vylíčit, jak to probíhalo na letošním přeboru v orientačním běhu na Akademických hrách.

Závody se konaly 12. a 13. června v Brně, kdy se nejprve v Palačáku na mapě Kozi hora běžela krátká trať, a o den později pak trať klasická v Kohoutovicích. Sešlo se nás kolem třiceti krásných závodnic a na čtyřicet statných závodníků (na klasiku nás bylo o něco méně). Ačkoliv jsme se většina oblékli do klubových dresů a dederonů, tentokrát jsme nereprezentovali ten či onen běžecký klub, nýbrž každý se stal reprezentantem své alma mater – tedy univerzity, na které studuje, nebo kterou alespoň sem tam za semestr navštíví.

Start prvního závodu s parametry 4,1 km/210 m převýšení pro ženy a 5,4 km/280 m převýšení pro muže, byl umístěn na úpatí kopce, lampion značící začátek orientace o 20 m výš, a tak první kroky každého závodníka či závodnice směřovaly vzhůru do kopce. Taktó postavený start předznamenal zbytek závodu, kdy mě snaha, co nejrychleji najít označené kontroly (nebo snad jen špatně zvolené postupy?) nejméně třikrát přivedly téměř na vrchol onoho kopce, plus během závodu jsem se samozřejmě podívala i na kopce okolní. Díky tomu, že má fyzička není, co bývala, byl můj běh spíše decentní, a tak jsem měla čas vychutnávat krásy místního lesa a jeho specifika, jimiž jsou, mimo jiné, četné improvizované příbytky místních bez domova. Jedna z kontrol, zdálo se mi, byla dokonce umístěna uprostřed obýváku/ložnice/toalety jednoho z těchto brlochů. Věřím, že i vítězové a vítězky kategorií měli během svého svižného běhu příležitost pokochat se těmito ne zrovna přírodními úkazy.

Druhý závod meziuniverzitního klání se odehrál za slunečného počasí a při parametrech 7,6 km/425 m (ženy) a 10,3 km/555m (muži) dal dosti zabrat. V lese to však bylo mnohem hezčí než předchozí den a navíc díky stavitelově umu měl závod velkou diváckou účast. Trať totiž vedla kolem lokalit pro venčení čtyřnohých mazlíků a také

kolem frekventovaných míst, jako autobusové zastávky, takže na přihlížející z řad místních pejskařů a čekajících na autobus nebyla nouze.

Závody i večerní „příprava“ na klasiku se dle mého názoru velmi vydařily, také díky tomu, že jsem měla příležitost potkat mnoho lidí, které jsem už dlouho neviděla. Děkuji organizátorům, běžcům a mamince, že mi nabalila svačinu.

Akademické Mistrovství - krátká 12.6.2012

D: 1. Duchová Iveta 36:50; 3. Kabáthová Eva 39:03; 9. Indráková Adé-
lka 46:10; 13. Žabková Marie 48:27; 17. Tesařová Markéta 53:32; 20.
Mezníková Lucie 56:45; 25. Hendrychová Zuzana 64:02; 28. Jiráčková
Jana 77:37; MS Chromá Kateřina DISK;

H: 1. Dlabaja Tomáš 36:54; 2. Chromý Adam 39:07; 13. Bialožyt Michal
46:29; 16. Kazda Adam 49:03; 17. Bravený Vít 49:16; 21. Zelinka Jiří
50:35; 27. Krajčovič Martin 55:24;

Akademické Mistrovství - klasika 13.6.2012

D: 1. Indráková Adéla 63:25; 3. Kabáthová Eva 63:51; 5. Chroma Kate-
rina 67:19; 18. Hendrychová Zuzana 94:54; 20. Žabková Marie 106:59;
Mezníková Lucie DISK;

H: 1. Dlabaja Tomáš 61:01; 2. Chromý Adam 63:57; 10. Bialožyt Michal
75:59; 14. Stehlík Martin 78:33; 17. Zháňal Jan 79:39; 21. Zelinka
Jiří 86:15; 24. Kazda Adam 93:38;

* * * * *
ŽB MORAVA KOSTELANY / Honza
* * * * *

Existují různé druhy závodů.

Od těch nejmenších, jako je zimní liga či oblastní závod až k těm obrovským celostátním „federálům“ (i když už v té federaci nejsme). A tak tu vedlejší roli místo Slovenska získala Morava. A tak se stalo, že mezi těmito závody tu existuje ještě nějaký žebříček B Morava.

Můžeme si to přiznat zcela na rovinu: Terény na Moravě jsou i místy dost mírně pod průměrem. A tak, když tu zrovna nehostíme závodníky z Čech a nevytahujeme se těmi nejhezčími terény... zůstává na nás se poprat s těmi horšími.

Pro stavitele těchto tratí ale nastává těžké dilema. Mezi přihlášenými budou, jak elitní závodníci, tak i ten střed, který přece na Běčkách nepoběží nějakou kategorií C a nižší! Tudíž otázka pro stavitele tratí: „co s tím?“ Naštěstí stavitelé se neřídí dnešním mottem, vše zkracovat, zkracovat až nám zbude jen pseudosprint... Je to klasika! A tak i vítěz se bude blížit ke krásným 90 minutám v lese! A my víme, co čekat. Tratě nebudou zářit obrovskými vzdálenostmi, jako někde na rovině, zato druhá kolonka s převýšením se bude šplhat nad půl kilometru! Co čekat, než jen kopce, kopce a kopce.

Vědouc tohle, jsem přesto neváhal a po měsíčním nedobrovolném flákání, jsem vrazil na další závody žebříčku B Morava. Konečně mohu běžet, že? (Teda oficiálně až v pondělí...) Cesta na start byla překvapivě krátká. Otázky typu, jaké je převýšení na

start, byly zbytečné, cesta šla z kopce. Změna oproti krátké, kde se škrabalo do kopce. Zato toho škrabání jsme si dost užili na trati. Les byl překvapivě celý čistý, vlastně ani jedna kontrola v hustníku, přesto se dalo chybovat na dohledávce díky mnoha kame-
nům. Nakonec nebylo v lese takové vedro, jakého jsem se obával. Jediné plus.

Jinak jsem totálně vyhnul, umřel, mlha před mnou a za mnou... a do cíle jsem de facto došel jen silou vůle. Až jsem byl překvapen, jak špatně na tom jsem. No jo, také začínat na těch nejdřívějších závodech, kterých se mohu zúčastnit.

Shromaždiště bylo na fotbalovém hřišti, krásný výhled na Hostinské vrchy, vlahý vět-
řík... ideální letní závody! Jen mít trochu natrénováno.

A po cestě zpět příjemná zastávka na třešně. Jen škoda, že nás nejelo více, byly to hezké závody.

- - - - -
ŽB Morava Kostelany 16.6.2012

- - - - -
D12C: 1. Plhalová Sárka 26:46; 10. Bastarová Anna 40:05; D16B: 1. Argalášová Katerina 46:31; 12. Nedbálková Hana 69:15; D45B: 1. Kolá-
riková Irena 43:37; 8. Kabáthová Jitka 53:42
H14B: 1. Sykora Vojtech 36:50; Komenda Jan DISK; H18B: 1. Sincl Jirí 69:25; 11. Jordanov Alexandr 109:28; H21B: 1. Zbranek Roman 83:53;
16. Zelinka Jirí 100:43; 24. Drábek Jan 109:33; 28. Liscinsky Tomáš 114:09; 29. Stemberk Adam 120:06; HDR: 1. Skrabánková Martina 28:26;
18. Bastar Adam 48:44; P4: 1. Kunz Martin 39:29; 4. Jemelíková Denisa 48:15; 18. Hájek Petr 61:20;

* * * * *
CENA STŘEDNÍ MORAVY / Honza
* * * * *

Začátek léta, co by to byl bez CSM? Klasický scénář, tři etapy, nijak obrovský závod, pohodoví pořadatelé, blízko Brna. Nebylo proč nevyrazit. Jak se blížil termín závodu, tak začaly stoupat teploty. Takže jsme se měli na co těšit.

První etapa nás čekala přímo v Boskovicích, kde byl na pořadu dne delší sprint. Tro-
chu zbytečně rychlejší jízda našťastí nevynesla žádnou pokutu, ani zmeškaný start. Shromaždiště bylo přímo v zámku, kde jsme se krásně zhladili. Bylo pořádné vedro. A pak už jen čekání na start. Tratě připravil Jára s Hankou a myslím, že byly dobré! Furt člověk musel přemýšlet, delší postupy měly vždycky různé volby a hlavně ke konci, když začal docházet kyslík a vedro si začalo brát svoji daň, tak se stávaly těžší a těžší. V hlavních kategoriích vyhrál Miloš, který se dohlašoval v pátek dopoledne, a Zdenka Kozáková. A tak to zůstalo do konce víkendu.

Po přejezdu na shromaždiště nás čekalo nejtěžší dilema, kde postavit stany. Louka byla poměrně velká, ale v půli se začala dost prudce svažovat dolů. Takže to rozhodně nebyla lehká volba. Jenda s Bárrou, kteří veleli naší malé výpravě, měli geniální plán a tak jsme na večeri grilovali maso. Chválím takový nápad!

Večer byl velice klidný a tak jediným rozruchem byla fronta na pivo, které se nějak nedařilo pořádně čepovat.

Bohužel start druhé etapy byl až v 11 hodin dopoledne. Takže bychom mohli dlouho spát, kdyby asi v osm hodin nebylo už ve stanu asi 30°C... a tak jsme polehávali ve stínu a čekali na start. Teplota závratně stoupala a slibovala, že to v lese nebude rozhodně zadarmo. Ještě parametry naší klasiky 10,5 km a 550 m převýšení vzbuzovaly úctu. Cílem bylo asi zprůměrovat časy, když včera byl jen krátký sprint. :-)

Startoval jsem chvíli po 11, ale i tak jsem před startem strávil nějaký čas pod sprchou. Bylo to osvěžující, ale než jsem se vyškral na start, tak jsem se spíše jen potil. Ze startu byl hezký pohled na shromaždiště, ale o ten se nejedná. A trať? První kontrolu jsme měli společnou s fáborcky. :-) To jsme měli za sebou první seběh a první šplhání do kopce. Takových tam bylo ještě několik. A trať? Podle mě parádní klasika. Všechno, co má mít! Brutální kopce, hodně voleb, žádné záludné či schované kontroly, dostatek občerstvovaček a ani přeběhů tolik nebylo. Náročnosti závodu taky přidalo sluníčko, které hlavně na pasekách vysávalo každým kouskem z člověka vodu. Ze sběrky jsem byl rád, že jsem se dopotácel do cíle. Ale tak to má být, ne? Měl jsem toho plné zuby, ale rozhodně se mi to líbilo!

Kaňkou bylo jen to, že zrovna po mém doběhu došla voda a tak jsem nemohl jít pod sprchu. Nakonec jsme sebrali síly a šli jsme si lehnout do potoka. Paráda! To bylo skvělé! :-) Přes naše provizorní koupaliště postupně proběhlo několik závodníků a tak jsme jim zafandili. Ale v tom okamžiku jsem byl rád, že už znovu nemusím do cíle.

Nakonec jsme ještě vyrazili se vykoupat do rybníku na Suchým. Takhle si představuji léto. :-) Před večerem nás ještě čekaly malé štafety, měl jsem toho celkem dost a ani jsem nesehnal nikoho na běžení, takže jsem jen fandil. Ani to nemusí být pivní, aby se člověk dobře pobavil! Večer jsme si dali ještě petanq.

Ráno to sice nevypadalo, že by zase mohlo být 40°C na sluníčko, ale nakonec přihodili do kotle a na start jsme zase šli v tropickým vedru. Zkusil jsem improvizaci a dres jsem si vzal na ruby. Přece jen ta vnitřní část je celá bílá. Nevím, jestli to pomohlo, ale ze začátku to šlo celkem dobře! Bohužel díky Miloši jsem se o dvě minuty nevezl do handicapu a tka jsem byl druhý, kdo startoval po něm. Ale i tak jsem na jedničce doběhl běžce běžícího přede mnou a spolu jsme pak strávili skoro celou trať. Ač jsem se snažil sebevíc, tak se mi ho prostě nepodařilo utrhnout. Vždy, když to vypadlo nadějně, že ho nechám za sebou, tak jsem udělal větší či menší kličku a doběhl mě. Trať nebyla na rozdíl od včerejška tolik kopcovatá a tak se to dalo celkem kouřit. Bohužel na posledním dlouhém postupu jsem zvolil špatnou cestu a porazil mě o dvě minuty. Přesto se mi ta poslední etapa asi povedla nejvíce, protože jsem porazil aspoň jednou Jendu. :-)a doběh byl stejně náročný jako včera.

V D21A vyhrála asi tak o tři parníka Zdenča před Bárrou, V mužích Miloš přes Osi-nem. Markétka Firešová také byla první a Lenka Koporová po finiši třetí. A to jsou asi všechny naše úspěchy. Jo v sobotních štafetách vyhrál Jára s Hankou. Na naší malou výpravu celkem dobrý výsledek!

Závody bych zhodnotil jako hodně povedené, žádná chyba, organizace klapala, kromě chvilky bez sprch, ale to jde přežít. Rozhodně pojedou i příští rok! Prostě pohodové prázdninové závody!

Cena střední Moravy: 29.6. - 1.7.2012

D14B:

1. Firešová Markéta	(16.28, 40.25, 35.04)	91.57
2. Fukalová Hana	(17.15, 37.53, 40.41)	95.49
3. Zatloukalová Romana	(19.20, 45.46, 41.25)	106.31

D16B:

1. Horvátová Hana	(16.58, 49.20, 45.40)	111.58
2. Koporová Lenka	(19.25, 58.52, 52.50)	131.07
3. Kašparová Zuzka	(17.11, 55.25, 58.38)	131.14

D18B:

1. Tesařová Markéta	(18.25, 54.14, 50.02)	122.41
2. Tužilová Magdaléna	(17.28, 64.15, 50.34)	132.17
3. Fukalová Martina	(21.31, 81.42, 64.49)	168.02

D21A:

1. Kozáková Zdenka	(21.33, 62.01, 52.07)	135.41
2. Hrušková Barbora	(24.18, 75.51, 59.16)	159.25
3. Králová Michaela	(28.57, 78.47, 59.23)	167.07

H12A:

1. Hašek Jan	(13.31, 30.30, 24.19)	68.20
2. Karásek Adam	(13.05, 31.41, 30.09)	74.55
3. Humlíček Tomáš	(17.05, 43.38, 59.20)	120.03

H21A:

1. Nykodým Miloš	(20.39, 78.23, 53.21)	152.23
2. Kozák Osvald	(21.36, 80.59, 55.25)	158.00
3. Drahokoupil Aleš	(21.47, 84.57, 60.24)	167.08
11. Zháňal Jan	(23.11, 98.28, 73.14)	194.53
15. Drábek Jan	(25.17, 105.18, 68.46)	199.21
21. Liščinský Tomáš	(25.22, 118.04, 78.09)	221.35

* * * * *
DALŠÍ POZNÁVACÍ ZÁJEZD DO WESTERNOVÉHO ŠVIRDOVA / Hanka
* * * * *

Asi bych tu měla psát o našich etapových vítězstvích, když jsme časopis o OB, ale nejvíce zážitků ze Švirdovy domoviny nepochází z lesa (i když na kopřivy zapomene jen málokdo), nýbrž z poetapových průzkumů zdejších krás. Ano, terény byly pěkné, i když orientačně přece jen trochu jednoduché, většina z nás tu byla na podzim na MČR na klasice, takže nemusím zacházet do podrobností. Ano, každý den jsme měli zástupce na stupních vítězů, ale na to jsme taky zvyklí... Konec řeči o běhání, jdeme na to zajímavější. Například záhada jménem Smradoch. Bájné jméno se skloňovalo čtyři dny, přesto některým neustále unikalo a i přes orientační schopnosti, kterými každý správný orienták oplývá, jsme jej nenašli. Naopak druhá skupina se k němu dostala, aniž by ho vidět chtěla...

A teď k tomu, proč jsme vlastně podnikli tuto výpravu na konec světa - filmový festival Karlovy Vary. Umyti a vyšňoření po náročné etapě jsme se pěkně naobědvali v Horním Slavkově a plni očekávání dorazili do KV doufaje, že si užijeme krás lázeňského města a shlédneme hezký film. To druhé se nám podařilo, film Až vyjde měsíc (původ-

ní název Moonrise Kindgom) všem vřele doporučujeme, to prvé jsme zvládli mírně řečeno jaksi ve spěchu. Již cestou ze Slavkova do Varů nám bylo jasné, že po červeném koberci dnes nepůjde nikdo suchou nohou. Naopak, na dálnici jsme museli jet skoro krokem, jak přes provazce deště nebylo vidět na silnici. A po zaparkování asi 1 km od hotelu Thermal, kde se film promítal, jsme se půl hodiny dohadovali, jak se k hotelu dostat a nevypadat při tom jak zmoklé žáby. Tato scéna v autě byla vlastně krásný prolog k filmu a aspoň jsme se pěkně naladili. I když se to budu snažit popsat sebelíp, nevyzní to tak dobře, ale bylo to vážně groteskní – dialog mezi tím, jestli jít promenádou jen v podprsence a kalhotkám, pánové v trenkách a poté se převléci a hrozně se ztrapnit, nebo jít zcela oblečení, ale v kině zamokřit sedačku tak, že si na ni nebude moc nikdo sednout po zbytek festivalu... a taky se ztrapnit. Nakonec to vyřešil jeden deštník, jedna nepromokavá bunda a dvoje trenky Adama Braveného. Takže si to můžete představit, přes náměstí běží 5 lidí – Petra sice oblečená, ale s deštníkem skoro obráceným předkem nahoru, takže úplně nanic, Adam sice v nepromokavé bundě, ale nohy zmáčené až na trenky, já v kalhotkách a Járovi tílku, on sám jen v šortkách a Jindra v Adamových trenýrkách a tílku, bez podprsenky... A aby toho nebylo málo, do jakž tak suchého oblečení jsme se převlékli před foyer hotelu Thermal skoro na červeném koberci, kde zrovna natáčela ČT. Takže sice jsme si to všechno pěkně v autě naplánovali, ale nakonec se stejně ztrapnili... Může nás těšit jen to, že jsme potkali Marka Ebena, Pavla Lišku a další a taky to, že do Varů se už asi jen tak nepodíváme.

Zajímavý výlet měli určitě i Martin s Jančou, jelikož Janču skolil natolik, že druhý den ráno museli odjet a já je neviděla, nemůžu ho reprodukovat. No a na závěr nesmím zapomenout na Kobříka, který nám čtyři dny zpříjemňoval pobyt v kempu, ale o tom škoda slov, to musíte zažít na vlastní kůži. Těm, kdo jedete na vodu, se to poštěstí vychovatě.

 Bečov 5. - 8.7.2012

D20:

1. Kožinová Anna	(61.05, 13.07, 50.05,)	161.27
8. Jemelíková Denisa	(56.52, 117.31, 15.07, 58.45)	248.15

D21A:

1. Kovářová Kristýna	(36.23, 73.02, 18.21, 58.05)	185.51
2. Mádlová Věra	(41.16, 71.50, 18.19, 59.12)	190.37
3. Hlavová Hana	(35.43, 80.22, 18.28, 57.24)	191.57
6. Hlavová Jindra	(37.15, 81.10, 18.41, 67.17)	204.23
Palátová Petra	(57.04, 98.59, 25.26, DISK)	DISK

H21A:

1. Nykodým Miloš	(36.11, 75.44, 16.11, 67.13)	195.19
2. Janata Martin	(39.28, 79.56, 17.24, 68.20)	205.08
3. Palas Jan	(39.35, 88.43, 16.49, 70.23)	215.30
Zimmermann Štìpán	(DISK, DISK, 19.22, DISK)	DISK
Stehlík Martin	(47.18, 104.34, abs, abs)	abs
Zimmermann Jakub	(54.32, 107.49, 18.49, abs)	abs

* * * * *
BOTAS H.S.H. VYSOČINA CUP / Maky
* * * * *

Letošní Botas se konal v typicky vysočinských terénech v Leštině u Skály. Pořadatelé připravili už ve čtvrtek závod v nočáku, který se ale do celkových výsledků nepočítal. První etapa se konala v pátek odpoledne a to middle. Trať i terén se myslím naprostě většině závodníků moc líbily a mohli jsme se těšit na další etapy. Pro ty, kteří neměli pátečního závodění dost, byl připraven další doprovodný závod a to „Vyběhni si beer-namentku“. Jednalo se o kros po shromaždišti, ale trať vedla přes obří kupu plnou kamení a kopřiv, houští a kopřivová pole. I zde Žabiny nezaváhaly a odnesli si hodnotné ceny.

V sobotu nás čekala druhá etapa a to klasika v podobném terénu jako v pátek. Odpoledne byl připravený micro sprint, který ku našemu zklamání nebyl micro, ale obyčejný scorelauf s hromadným startem s ražením kleštičkami, takže celkem brutální závod. Večer jsme pak grilovali, hráli petangue a užívali si atmosféry vícedenních závodů.

V neděli nás čekala poslední etapa a to zkrácená trať. Startovalo se hendikepově a Žabiny opět posbírali cenná umístění. Pak už jen sbalit stany, počkat na vyhlášení a těšit se zase na rok na Botas.

HSH „Botas“ cup 13. - 15.7.2012

Noční:

D21: 1. Hrušková Barbora 45:49;

H21: 1. Drahokoupil Aleš 45:43; 2. Zháňal Jan 52:10; 3. Zelinka Jiří 56:00; Brlica Pavel DISK;

1. etapa:

D18B: 1. Tesařová Markéta 26:35; D21A: 1. Králová Michaela 34:37; 12. Uhnava Markéta 39:25; 25. Sladká Kateřina 41:44; D21C: 1. Valentová Zuzana 36:52; 4. Jemelíková Denisa 38:09; 17. Kočová Hana 48:12; D21E: 1. Gregorová Kamila 34:33; 4. Kabáthová Eva 36:21; 5. Hlavová Hana 36:25; 9. Hlavová Jindra 38:32; 10. Hrušková Barbora 39:59; 13. Koporová Petra 42:55; D35C: 1. Chovancová Jana 32:23; 2. Humlíčková Kateřina 33:35;

H12A: 1. Roudný Martin 24:12; 10. Humlíček Tomáš 46:03; H18B: 1. Lázníčka Jan 27:06; 7. Jordanov Alexandr 38:43; H21A: 1. Kolárik Tomáš 33:51; 21. Brabec Jaroslav 41:59; 22. Drábek Jan 42:00; Hrnčiar Dušan DISK; H21C: 1. Vintř Radek 34:51; 7. Koča Jaroslav 38:33; 31. Dvořák Martin 66:38; H21E: 1. Nykodým Miloš 35:03; 17. Kazda Adam 41:09; 29. Zimmermann Jakub 43:31; 35. Zháňal Jan 44:57; Zelinka Jiří DISK; HDR: 1. Navrátil Sam 19:40; 9. Humlíčková Pavla 26:32; P1: 28:39; 24. Zahradník Tomáš 70:24; P2: 1. Brlica Pavel 22:42;

2. etapa:

D18B: 1. Tesařová Markéta 41:29; D21A: 1. Mrázková Romana 57:52; 12. Sladká Kateřina 67:31; 21. Uhnava Markéta 69:09; 43. Jiráčková Jana 95:44; D21C: 1. Valentová Zuzana 49:30; 5. Jemelíková Denisa 55:38;

10. Kočová Hana 60:14; D21E: 1. Kabáthová Eva 57:33; 3. Hlavová Hana 61:50; 7. Hlavová Jindra 69:53; 9. Hrušková Barbora 73:19; 12. Koporová Petra 92:35; D35C: 1. Humlíčková Kateřina 46:18;

H12A: 1. Jirka Mikuláš 23:50; 10. Humlíček Tomáš 48:54; H18B: 1. Láznička Jan 48:00; 6. Jordanov Alexandr 62:22; H21A: 1. Kolárik Tomáš 60:57; 21. Drábek Jan 71:40; 35. Brabec Jaroslav 79:30; 37. Hrnčiar Dušan 97:23; H21C: 1. Oujeský Tomáš 57:17; 12. Koča Jaroslav 64:51; 22. Dvořák Martin 76:56; H21E: 1. Nykodým Miloš 69:53; 21. Zháňal Jan 86:23; 23. Zimmermann Jakub 86:55; 27. Kazda Adam 90:22; 36. Zelinka Jiří 97:32; HDR: 1. Cienciala Filip 16:35; 15. Humlíčková Pavla 30:02; P1: 29:05; Zahradník Tomáš DISK; P2: 42:37; 29. Nováková Jana 85:28;

3. etapa

D18B: 1. Tesařová Markéta 41:29; D21A: 1. Mrázková Romana 57:52; 12. Sladká Kateřina 67:31; 21. Uhnava Markéta 69:09; 43. Jiráčková Jana 95:44; D21C: 1. Valentová Zuzana 49:30; 5. Jemelíková Denisa 55:38; 10. Kočová Hana 60:14; D21E: 1. Kabáthová Eva 57:33; 3. Hlavová Hana 61:50; 7. Hlavová Jindra 69:53; 9. Hrušková Barbora 73:19; 12. Koporová Petra 92:35; D35C: 1. Humlíčková Kateřina 46:18;

H12A: 1. Jirka Mikuláš 23:50; 10. Humlíček Tomáš 48:54; H18B: 1. Láznička Jan 48:00; 6. Jordanov Alexandr 62:22; H21A: 1. Kolárik Tomáš 60:57; 21. Drábek Jan 71:40; 35. Brabec Jaroslav 79:30; 37. Hrnčiar Dušan 97:23; H21C: 1. Oujeský Tomáš 57:17; 12. Koča Jaroslav 64:51; 22. Dvořák Martin 76:56; H21E: 1. Nykodým Miloš 69:53; 21. Zháňal Jan 86:23; 23. Zimmermann Jakub 86:55; 27. Kazda Adam 90:22; 36. Zelinka Jiří 97:32; HDR: 1. Cienciala Filip 16:35; 15. Humlíčková Pavla 30:02; P1: 29:05; Zahradník Tomáš DISK; P2: 42:37; 29. Nováková Jana 85:28;

Celkové:

D18B: 1. Markéta Tesařová 106.41; D21A: 1. Mrázková Romana 146.16, ... 10. Sladká Kateřina 162.38, ... 16. Uhnava Markéta 167.57, ... 47. Jiráčková Jana DISK; D21C: 1. Valentová Zuzana 131.38, ... 5. Jemelíková Denisa 144.53, ... 15. Kočová Hana 171.39; D21E: 1. Gregorová Kamila 145.39, 2. Kabáthová Eva 146.32, ... 5. Hlavová Hana 155.05, ... 7. Hlavová Jindra 171.05, 8. Hrušková Barbora 177.06, 11. Koporová Petra 212.37; D35C: 1. Humlíčková Kateřina 124.46;

H12A: 1. Roudný Martin 78.11, ... 10. Humlíček Tomáš 147.40; H21A: 1. Kolárik Tomáš 156.35, ... 16. Drábek Jan 177.59, ... 19. Brabec Jaroslav 192.40; ... 39. Hrnčiar Dušan DISK; H21C: 1. Mutina Jiří 155.58, ... 9. Koča Jaroslav 165.25, ... 23. Dvořák Martin 227.48; H21E: 1. Miloš Nykodým 158.21, ... 18. Kazda Adam 191.19, ... 21. Zháňal Jan 194.46, ... 45. Zimmermann Jakub Disk, 49. Zelinka Jiří Disk; HDR: 14. Humlíčková Pavla 85.14; P2: 21. Brlica Pavel Disk, 49. Nováková Jana Disk

* * * * *
VETERAN CUP / Jitka
* * * * *

Veteran cup proběhl třetí červencový víkend v okolí Potštejna. Potštejn je městečko nedaleko Vamberka, na kopci nad Potštejnem je hrad s bohatou historií, městečkem protéká Divoká Orlice. Veteran cup není jenom pro veterány, závodí se ve všech běžných OB kategoriích. První etapa se konala v Doudlebech, byl to sprint na měřítku 1:5000 s doběhem v zámeckém parku. Druhá etapa byla klasika v kopcovitém terénu v okolí Potštejna. Poslední hendikepová etapa byla na mapě 1:7500 v lese i městské zástavbě Potštejna. Jako doprovodný program pořadatelé uspořádali výlet popř. běh za historií Potštejna. Počasí celé tři dny přálo, nebylo vedro a většinou nepršelo. Ubytování v kempu bylo velice klidné. Zúčastnilo se asi 350 závodníků. Žabovřesky byly zastoupeny Denisou, Otou Jaškem, Hankou Nedbálkovou a Jitkou. Mnozí brňáci získali ve svých kategoriích medailové pozice. Z mého hlediska závod neměl chybu.

Veteran cup 20.- 22.7.2012

E1: D16: 1. Zemánková Tereza 19:47; 2. Nedbálková Hana 20:59; D21B: 1. Bohunská Jana 16:18; 3. Jemelíková Denisa 16:34; D55B: 1. Kabáthová Jitka 18:38; H21B: 1. Koblížek Kamil 17:42; 11. Jašek Otakar 21:03;

E2: D16: 1. Zemánková Tereza 45:21; 3. Nedbálková Hana 62:22; D21B: 1. Bohunská Jana 64:45; 3. Jemelíková Denisa 76:51; D55B: 1. Kabáthová Jitka 45:34; H21B: 62:47; 11. Jašek Otakar 95:53;

E3: D21B: 1. Bohunská Jana 36:24; 2. Jemelíková Denisa 36:44; D55B: 1. Kabáthová Jitka 37:51; H21B: 1. Koblížek Kamil 38:11; 8. Jašek Otakar 45:15;

* * * * *
KRÍŽOM HRONOM Z BIELEHO KAMEŇA / Věrka
* * * * *

Po dlhom hľadaní termínu sme konečne našli jeden vhodný pre väčšinu posádky a tak sme mohli vyraziť na našu už druhú olympijskú plavbu. Prvým ťažkým úlohou ešte pred vyplávaním bolo naloženie 18 pádiel a rovnocenného počtu viest spolu s pár ďalšími vecami do Micry. Po dlhšom úsilí sa všetko vydarilo a cesta mohla vypuknúť.

Zraz bol ráno na stanici, kde sa hneď časť posádky rozhodla navštíviť pani Pan van Tchu, ktorá k nášmu prekvapeniu mala zatvorené a teda sme sa museli vydať na dlhú cestu vlakom bez občerstvenia. Cesta prebehla bez komplikácií za výdatnej účasti čierne mačky a ako sme sa naďalej, už sme vystupovali v Nemeckej. V rámci popoludní sme stihli ešte preskúmať tamojšie kríž na kopci a zaspievať si s novými kamarátmi.

Hneď ráno sme vyfasovali lode a všetko potrebné a mohli sme vyraziť. Avšak pred tým sme museli absolvovať prvotné inštruktáž od bratov Klusácke, ako nestratiť žiadnu časť vybavenia a zvládnuť sa aj neutopiť ...

Vlastné plavba začala pomenovaním prvej lodi menom Šmuklovia, a nie dlho na to, vznikla aj loď Ponorka, ktorá mala čo robiť, aby nezrazila jedinou skalou na celej rieke. Druhý plavebný deň sme zvládli ďalšiu dávku perejí a tiež pomenovať loď tentokrát

menom Stouni. Po ceste sme si prezreli Zvolen, kde sme precvičili naše svaly pri prenášaní hatí, oslávili Katína narodeniny, ochutnali miestne minerálny prameň a užili si veľa ďalšej zábavy. Ktorá nám však začala trochu upadať s pohľadom na „luxusné“ táborisko priamo nad elektrárňou. Tretí plavebnej deň začal prenášaním elektrárne. Potom už nasledovala kludnejšiu časť plavby, a keďže bola za slnečného počasia, tak naša štvrtá loď s jednočlennú posádkou dostala názov Lukin Striekačka. V rámci plavby sme tentoraz skalu Bačovku a zrúcaninu vysoko nad riekou. Okolo štvrtej hodiny nás opustil Drbča, ktorý musel do práce, a ma čakala zmena posádky. Pre mňa pohodovú a nenamáhavú plavbu s Matejom sme vymenila za náročnejšie, ľahko nebezpečnejšie plavbu s Kobříkzem. Rieka bola pokojnejšia a my aj unavenejší, tak sme väčšinu záverečného úseku strávili soulodením, ktoré podľa mňa trvalo až príliš dlho a dokonca sa u neho aj varil čaj. Večer sme strávili v nádhernom kempe pod hradom. Len škoda, že hrad bol uzavretý. To však v neskorších hodinách už niektorým členom posádky nevadilo a zvládli ho omrknúť aj hlboké tme a stále znejúceho spevu piesne Len tri kríže

Ďalší deň nás čakalo len dojatie po pokojnej rieke k miestu vrátenie lodí. Úsek to nebol dlhý, ale pre mňa sa zdal nekonečný a to vďaka Kobříkově neustálemu spevu útržku piesne - Len tri kríže, niekto do piesku poskladal, ktoré prekladali útržky - Zavri oči, všetko bude fajm

Po vrátení lodí sme zažili rýchle balenie a útek na vlak, ktorý sme stihli len tak, tak. Samotná cesta sa už niesla u väčšiny v znamení únavy a myslím, že všetci sme boli radi, keď sme došli do Brna ...

Takže za štyri roky sa teším znova na ďalšie olympijské plavbe.

* * * * *
GRAND PRIX SILESIA / Lucie
* * * * *

Grandiózní počasí, vedro téměř stejné jako před dvěma lety.

Rána byla pro někoho krušná, jelikož tam řádila jakási nemoc.

AOP pro nás připravili závody v krásných terénech.

Na start to občas bylo sice pekelně daleko, ale většinou to stálo za to.

Do cíle se většina lidí těšila.

-

Protože potom jsme se přemístili k božskému lomu na koupáčku.

Rychle se zchladit a pak zase zpátky do lesa.

I nestačilo nám pouze 5 etap.

Xakru dobrý vložený mikro-O sprint jsme si šoupli v pátek odpoledne.

-

Snad orazil jsem všechny kontroly správně, napadlo každého po doběhu.

I kdyby ne, jen minuta se přičítala, tudíž žádná tragédie.

Letní závody to byly ukázkové.

Energií jsme po večerech doplňovali poctivě.

Slušní jsme však samozřejmě zůstali.

I na vyhlášení jsme měli komu zatleskat.

A můžeme se těšit na příště!

GPS: 26.- 29.7.2012

E1: 1. Tesařová Markéta 25:16; D21A: 1. Kabáthová Eva 34:59; 18. Mezníková Lucie 53:15; H21A: 1. Poklop Martin 36:37; 2. Nykodým Miloš 38:14; 22. Bukovac Maroš 45:06; 23. Bialožyt Michal 45:21; 49. Švirák Ondřej 55:49;

E2. Tesařová Markéta 42:34; D21A: 50:42; 3. Kabáthová Eva 52:16; 15. Mezníková Lucie 74:35; H21A: 1. Hadač Filip 58:40; 11. Bialožyt Michal 66:10; 19. Bukovac Maroš 70:37; 39. Švirák Ondřej 82:23; TL; 66:44; Bukovacová Alena DISK;

E3: 1. Tesařová Markéta 31:28; 2. Chromá Kateřina 32:05; D21A: 50:06; 2. Kabáthová Eva 51:11; 9. Žabková Marie 59:46; H21A: 46:03; 20. Bialožyt Michal 57:27; 40. Švirák Ondřej 69:11; 45. Bukovac Maroš 72:14;

E4: 1 Chromá Kateřina 14:17; 8. Tesařová Markéta 19:35; D21A: 1. Kosová Denisa 19:35; 7. Kabáthová Eva 24:17; 14. Mezníková Lucie 27:03; 15. Žabková Marie 27:15; H21A: 15:54; 7. Bukovac Maroš 17:45; 11. Bialožyt Michal 18:28; 30. Švirák Ondřej 22:18; Nykodým Miloš DISK; HDR: 1. Bolehovský Daniel 10:01; 29:22;

E5: 1. Kosová Štěpánka 45:56; 2. Tesařová Markéta 47:46; D21A: 1. Kabáthová Eva 55:38; 15. Mezníková Lucie 74:53; 18. Žabková Marie 75:53; H21A: 56:34; 6. Bialožyt Michal 63:53; 18. Bukovac Maroš 71:25;

* * * * *
PANON O DAYS – MAĎARSKÝ DUDAR / Barča
* * * * *

Výlet do Maďarska naplánoval Roumen – na poslední chvíli sehnal 8 lidí (Já, Jenda, Peťa, Roumen, Lenka Svobodová, Martina z Ostravy, Kika Mervartová a její přítel Lukáš). Na poslední chvíli, protože si dlouhou dobu myslel, že je to v srpnu a ne v červenci.

Naše zážitky shrnu do stručných vět, abych nikoho neobtěžovala dlouhými souvětími.

Klasické shánění tejpky těsně před odjezdem.

Závod o to, čím GPS najde lepší cestu.

Trénink ve Slovenském Pezinku na sídlišti rychlostí 3min/km.

Naše auto má sice zapnutou klimatizaci a ledničku (která ještě k tomu není naše) v nabíjení, ale Roumenovo víc žere.

Koupání v bývalé pískovně na oblázkové pláži a házení žabek.

Zmrzlina od maďarské dívky jedoucí na zmrzlinářském vozíku do kopce.

Hledání kempovacího místa na „pigue nigue“.

Jenda a Bára sklízí všechny věci v základním táboře před hrozivou bouřkou, zatímco jsou ostatní na kešce. (Ze šmajchlu zas nic nebylo :())

Dlouhá večerní debata o rovnodennosti na rovníku.

Ráno se Kika potřebuje vybouřit, tak jde běhat.

Po projetí celé vesnice nás Maďar nasměruje na Maďarku, která s námi jde pěšky až na fotbalové hřiště (kemp), které jsme celou dobu autem hledali.

Nabírání vody v místním baru, kde mi pán zavázal tkaničku.

Peťa nás odvezla na shromaždiště a zase zpátky.

Hrát bublinky když Peťa řídí není vhodné pro můj žaludek.

1. etapa – sprint v otevřeném terénu = nejlepší závod Panon O Days + Jenda DISK kvůli kontrole v ulici.

Já jsem vyhrála soutěž o nejkrvavější tělo po závodě.

Maďari nám nedovolili mít zapnutou ledničku v autě – museli jsme přeparkovat.

Večer jsme se naučili šidiče.

Maďari mají zřejmě jiný mapový klíč než zbytek světa: zelený křížek = pařez, tmavě žlutá = zarostlá neprůchodná paseka, zelené šrafy = kopřivy, bílý les = kopřivy.

Roumen si natloukl hlavu a bylo mu blbě, nechtěl se s námi bavit, ale nudil se.

Na poslední chvíli jsme se s Jendou přihlásili do pивních štafet. V rozběhu jsme byli těsně za postupem a tři a půl piva nás stálo 3000 HUF (cca 290 Kč).

Přijel za námi Petin přítel Luďek s výbornou slivovicí, kterou jsme vypili.

Pořadatelé nás šikanovali od půl sedmé až do jedné hlasitými maďarskými šlágry, že jsme neslyšeli vlastního slova.

Maďarští pořadatelé nechtěli vyslyšet naše prosby o ztišení nebo vypnutí hudby a bezohledně pařili dál.

Roumen šel spát do auta.

Já jsem s Jendou šla spát do auta, bylo dostatečně daleko, aby ta hudba nebyla slyšet.

Když jsme se ráno vrátili, už zase hrály maďarské písničky. Sice jsem jim nerozuměla, ale myslím si, že jednu jsem tam slyšela aspoň po čtvrté. (od noci nezměnili žánr).

Kika má po ránu vždy skvělý účes - jako z horské dráhy.

Při poslední etapě kontroly visely ve vzduchu (údolí na téměř rovině široké 200 m, výrazný strom, který byl výrazný jako všechny ostatní stromy v lese, ...)

Lenka 1., Bára 2., Roumen 2.

Nestihla jsem své vyhlášení: předpokládali jsme, že elitní kategorie vyhlásí až nakonec, bohužel je vyhlašovali v době, kdy jsem byla ve sprše. Ještě že byl Roumen tak hodný a vzal mi ceny.

Nazpátek jedeme v pěti, Peťa s Luďkem, Roumen ve dvou. I tak máme nižší spotřebu.

Celkový pocit ze závodů: pořadatelé, které je lepší nepotkat...

- aneb jak to vypadalo zevnitř.

Začněme pěkně od začátku, s pojmem O-Ringen (čti: Ú-Ringen). Co je to? Odpověď je jednoduchá: každoročně v létě pořádaný pětidenní závod, který se počtem zúčastněných řadí k těm nejvíce navštěvovaným OB závodům na světě. Pořádaný ve Švédsku. Každý rok v jiném kraji.

Je tomu už několik let, co se Rajmo dozvěděl, kde se bude tato megaakce pořádat v roce 2012. A že jeho firma, která existuje a pracuje na pomezí tohoto kraje byla vybrána jako hlavní dodavatel map. Přesněji řečeno je to let pět. A asi před dvěma rokama nám začalo být oběma jasné, že u těch map nezůstane. Stali jsme se funkcionáři*! Kdo by nechtěl být součástí tak velkolepého organizačního kolosu?!

Když se rok s rokem sešel a hotové mapy šly do tisku, my se začali pravidelně sjíždět. Byli jsme seznámeni s nafukovací slečnou Andulou, naučili se, jak používat defibrilátor i kde za tři měsíce zaparkovat, budeme-li chtít někam jet. A taky jsme se pod různé věci podepisovali. Nakonec z těchto velmi důležitých setkání vzešlo, že Rajmo bude šéfem přes některé občerstvovačky a já budu pravá ruka šéfa startu číslo pět. Pokud v tom už máte zmatek tak věřte, že vy všechny tyhle věci čtete aspoň v jazyce vám blízkém. Ze švédštiny byste toho měli asi tak jako my ...

Dva měsíce dopředu se všechno už rozběhlo na plné obrátky. Rajmovi se nějak podařilo získat informace o tom, kdy, kde a s kolika lidma bude co nalévat. Já se dozvěděla, že start číslo pět znamená kategorie H65-H90, kategorie D45-D90 a spoustu kategorií typu: přijď si, kdy chceš, my ti poradíme s popisama. Začínalo se svítat na lépe informované časy.

A pak začal červen. Zatímco Rajmo pracoval 24h denně 7 dní v týdnu online pro člověka, který se staral o všech 4800 kempových míst v 11. různých areálech a k orientaci v nich potřeboval kvalitní!!! a přehledné mapy, ve kterých by se vyznal on, ale i závodníci a právě začínal zjišťovat, že mu tu a tam chybí hydrant, že na pár luk je vydán zákaz vstupu za účelem kempování kvůli kravím lejňům z předloňského roku a v níže položených partiích se po nedávných bouřích v nově vzniklých jezírkách uhnízdilo hejno divokých husí, vydali jsme do Čech.

Ve zkratce řečeno, letošní O-Ringen začal 26.7.. My se do té doby odrekreovali v Řecku, zapracovali na Křtinách, potěšili rodiny, potěšili kamarády, zase se z Čech vrátili, pobavili se v Kodani, pozdravili z kola Halden, chytili rybu, přivítali a zase se rozloučili s 6-ti člennou návštěvou a ubytovali Steeva s tátou u sousedů, objeli předO-Ringenové třídní (gratulace Steevovi!) a oslavili několikery narozeniny. Nutno však dodat, že ne všude jsme byli oba.

Nicméně O-Ringen započal velkolepým zahajovacím ceremoniálem a my se z plných sil vrhli do práce! Seshbírali jsme si všechny své saky paky a zbytek naší mezinárodní výpravy (čítající tátu Rajnoška, Mácu a jeho maďarskou Noru) a vrhli se do kolotoče. V pět ráno vstát, uvařit do termosky kávu a čaj, najít všechny kusy startovních hodin, posbírat všechny krabice s kelímkama a naplnit barely vodou, očistit přední okna aut a posadit pana Ing. (šéfa startu 5) za jeden z volantů. Vyrazit do arény. Vrátit se pro zapomenutý telefon pana šéfa. Na startu nacpat mapy do správných kastlíků a vyvrtnat tak akorát veliké díry do popisů, popř. nastrkat tisíce kelímků do starých postelí.

Pak už jen 5 hodin s úsměvem stát na místě a překvapovat holky z Kamenice a MZLU češtinou. Nakonec sbalit sebe i všechny trubky a přesunout se na místo startu dalšího. Ten postavit, odvézt staré mapy a vyzvednout nové, k tomu zase pár krabic kelímků a ISOdrinků, stavět se cestou na večeri, dát nabít všechny kusy hodin a o půlnoci jít konečně zase spát. To celé pětkrát. (S výjimkou odpoledne po E4, které bylo okořeněné pětihodinovým posezením na přímém slunci při prezentaci práce naší firmy.)

Tak vypadal O-Ringen z pohledu funkcionáře. O-Ringen z pohledu člověka, který se koukal kolem sebe a byl šťastný, že tam vůbec může být, si všiml i jiných věcí.

Tady je pár postřehů:

- ač byly všechny starty na každé etapě na příjemném místě, start číslo 5 vždy vyrážel do kopce nebo přes rygol, popř. spadnutý strom.

- i když je vám 90, neznamená to vždy, že nepředběhnete do kopce osobu o polovinu mladší.

- O-Ringen příští rok bude mít i kategorii H95, když se bude pán celý rok šetřit.

- novou disciplínou do příštích let v rámci orientačního běhu bude nejspíš NWO – Nordic Walking Orienteering.

- neoficiální žebříček toho nejlepšího vypadal takto: 1. místo – počasí, 2. místo – počasí, 3. místo – jídlo. Celý týden slunečno, +20 a víc ...

- oficiální žebříček toho nejlepšího podle rádia O-Ringen vypadal takto: 1. místo – trať, 2. místo – mapy, 3. místo – počasí.

- SK Žabovřesky neovládly pouze a jenom start číslo 5, občerstvovačku a veškeré kartografické zázemí, nicméně i D21E v podobě Adélky Indrákové.

- i letošního ročníku se zúčastnil místní démon Swen Olophzon (fakt se tak jmenuje). Jeden ze dvou lidí na světě, kteří běželi všechny ročníky O-Ringenu. Jeho neběhající manželka letos málem dostala infarkt, když si spočítala, že za všechny ty roky strávila čekáním u koridoru dohromady půl roku.

A nakonec pár čísel:

Celkový počet závodníků – 21.172

Počtem účastníků v historii O-Ringenu na místě – 4.

Letošní ročník byl už – 48.

Počet národů – 42 (i Mozambik)

Počet organizátorů – 1600

A příští rok? Organizaci vynecháváme, ale účast snad ne! Kdo by si chtěl nechat ujít závody za severním polárním kruhem?!

- www.oringen.se -

* funkcionář = pořadatel

8. a 9. 9. - SO, NE - ŽA, ŽB-M, ČP - klasická + krátká trať (ASU) - centrum: Nová Ves - start: SO: 11:00, NE: 9:30 - doprava: zvláštním autobusem v 7:00 od Bohémy - ubytování: tělocvična = nutno vzít sebou spacák a karimatku - vedoucí: Libor Zřídka Veselý - terén: horský les (smrk), menší hustota komunikací, podmáčený, bažiny, střídavá průběžnost (hustnící x čistý les x těžká horská podložka, částečně snížená viditelnost) - příjezd: okolo 17:00 v neděli

12. 9. - ST - mapový trénink (žactvo) - Žebětín - sraz: 16:15 - mapa: Augšperský potok - typ tréninku: hvězdice - doprava: autobusem číslo 52 na zastávku „Žebětín, Ríšova“

12. 9. - ST - mapový trénink (dorost + dospělí) - Pamětice - sraz: 16:30 v Rečkovicích u konečné tramvaje (tramvaj číslo 1) - mapa: Pamětice (1:10 000, E=5m) - typ tréninku: 1. úsek štafet - doprava: osobními auty - přihlášky do pondělí 10. září Zhustovi

15. 9. - SO - 9. Jihomoravská liga (TBM) - Předklášteří - start: 10:30 - doprava: zvláštním autobusem v 8:30 od Bohémy - vedoucí: Jaroslav Koča - konec: okolo 15:00

15. - 16. 9. - SO + NE - ŽA + GČP, ČPŠ - sprint + štafety + štafety (PGP + SCP) - centrum: Konopiště (sprint), Kozmice (štafety), Krňany (štafety) - start: SO dopoledne 10:00, odpoledne 14:00, NE 10:00 - doprava: zvláštním autobusem v 6:30 od Bohémy - ubytování: tělocvična = nutno vzít sebou spacák a karimatku - vedoucí: Libor Zřídka Veselý - terén: sprint - zámecký park, listnatý les a louky se středně hustou sítí komunikací a množstvím situačních detailů, střední vertikální členitost; štafety - kopcovitý s hustou nepravidelnou sítí komunikací všech typu, porostově velmi rozmanitý, smíšený les, místy sezónní podrost, nadmorská výška 400 - 525 m. n.; štafety - listnatý a smíšený les se středně hustou sítí komunikací a množstvím situačních detailů (kameny, hromady kamenů), vertikálně členitý. - příjezd: okolo 17:00

17. 9. - PO - Zahradní párty ZBM 2012 - Skorkovského 153 (u Zhusty) - od 16:00 do ????

18. 9. - ÚT - Liga škol v orientačním běhu - Lesná, BCVČ - pořádáme - pořadatelé: Zhusta + dorostenci - sraz pořadatelů v 8:00 (start 9:30)

19. 9. - ST - mapový trénink (žactvo) - Útěchov - sraz: 16:15 - mapa: Dlouhé vrchy - typ tréninku: linie - doprava: trolejbusem číslo 43 na zastávku „Útěchov“

22. 9. - ST - 10. Jihomoravská liga (SKM) - Nová Dědina - start: 10:30 - doprava: zvláštním autobusem v 8:00 od Bohémy - vedoucí: Jaroslav Koča - Příjezd: okolo 15:00

26. 9. - ST - mapový trénink (žactvo) - Bystrc - sraz: 16:15 - mapa: Veverčí - typ tréninku: scorelauf - doprava: tramvaj 1,3 na zastávku „Bystrc, Ečerova“

26. 9. - ST - mapový trénink (dorost + dospělí) - Mojetín - sraz: 16:30 v Rečkovicích u konečné tramvaje (tramvaj číslo 1) - mapa: Mojetín (1:10 000, E=5m) - typ tréninku: dlouhé postupy - doprava: osobními auty - přihlášky do pondělí 24. září Zhustovi

27. - 28. 9. - PÁ, SO - M ČR klasická trať - klasická trať (PHK + TUV) - centrum: Skokovy - start: SO: 12:00, NE: 9:30 - doprava: zvláštním

autobusem v 7:00 od Bohémy - ubytování: tělocvična = nutno vzít sebou spacák a karimatku - vedoucí: Libor Zřídkavský - terén: členitá morfologie, smíšený les, intenzivní pískovcové skály - příjezd: okolo 19:00 v sobotu.

3. 10. - ST - mapový trénink (žactvo) - Kohoutovice, Jírovcova - sraz: 16:15 - mapa: Koniklečová - typ tréninku: linie - doprava: MHD 29,37,50 na zastávku „Kohoutovice, Jírovcova“

3. 10. - ST - mapový trénink (dorost + dospělí) - Křtiny - sraz: 16:30 u supermarketu Albert u zastávky „Jírova“ v Líšni (tramvaj číslo 8) - mapa: Křtiny (1:10 000, E=5m) - typ tréninku: rozložený III. úsek štafet - doprava: osobními auty - přihlášky do pondělí 1. října Zhustovi

6. a 7. 10. - SO, NE - M ČR štafet a klubů - štafety + kluby (ZBM) - centrum: Ochoz u Brna - start: SO 12:00; NE 9:00 - doprava: individuální - vedoucí: Adam Chromý - terén krasový, mírně členitý, místy kopcovitý velmi dobře průběžný; místy velká koncentrace krasových tvarů; množství cest, v některých oblastech i porostové detaily - běží všechny postoupivší štafety + maximálně 2 družstva v kategorii - **!!! PORÁDÁME !!!**

TRÉNINKY ZÁŘÍ - ŘÍJEN 2012

Den	Doba	Skupina	Typ tréninku	Místo
Po	15:30 - 17:00	Zhusta	běžecský	Žabovřesky - Rosnička
Út	17:00 - 18:30	Zhusta	běžecský	Lesná - BCVČ, Milénova
St	16:15 - 18:00	všichni	mapový	okolí Brna - viz rozpisy
Čt	14:30 - 15:30	začáteč.	tělocvična, hřiště	tělocvična ZŠ Kotlářská
	16:00 - 17:30	žactvo	běžecský - dráha	Žabovřesky - Rosnička
	16:00 - 17:30	Zhusta	běžecský - dráha	Žabovřesky - Rosnička
	20:00 - 21:30	Zhusta	hry	tělocvična Právnická fakulta
Pá	18:00 - 20:00	Arnošt	florbal	tělocvična ZŠ Kotlářská
So	-	všichni	závody OB	-
Ne	-	všichni	závody OB	-

PRO AKTUÁLNÍ INFO: <http://www.sky.cz/zhusta>

POLARIS / SRPEN 2012 / ROČNÍK XIV. / #120

team: Zhusta, Honza Drábek, Filip

kontakt: zbm.polaris@seznam.cz

web: <http://www.sky.cz/zhusta>

